

K-H-KJ-2012-365. bírósági határozat

a Kúria határozata közigazgatási ügyben

Kúria Kfv.I.35.425/2011/4.

A Kúria a dr. Csenterics Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Nagy Gabriella jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó F igazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2011. február 21-én kelt 6.K.26.637/2010/6. sorszámú jogerős határozata ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 6.K.26.637/2010/6. számú ítéletét és az alperes 2239893370 számú határozatát - az első fokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 400.000 (négy százezer) forint első fokú, és 200.000 (kétszáz ezer) forint felülvizsgálati perkiöltséget.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes 2003 decemberében kezdte meg tevékenységét, f tevékenységi köre növénytermesztés. A felperesnél az adóhatóság 2009. januártól márciusig terjedő időszakra bevallások utólagos vizsgálatát végezte, a pénzösszeg kiutalása előtt általános forgalmi adónemben. A tárgyi időszakra vonatkozó bevallásában a felperes - mely bevallást önellenőrzéssel 2009. május 18-án helyesbített - tárgyi eszköz beszerzése után levonható adóösszegeként 92.877.000 Ft adóalap után 18.575.000 Ft áfát szerepeltetett. Ezen tétel mögöttes dokumentuma a ... Zrt. (a továbbiakban: Zrt.) által kibocsátott GEPS-2009121010 számú számla volt. A számlán a feltüntetett gazdasági események, pedig egy B3-15 IKR elnevezésű terményszárító részegységeinek megvásárlása, összeszerelése és kapcsolódó egyéb gazdasági események voltak. Az épített terményszárító berendezés ugyanis egy felszínre telepített gépészeti berendezés, mely az aratás után terepre szállított terményszemek szárítását végzi a termény tárolóépületekbe történő betárolása előtt. A terményszárító korszerűsítéséhez építési engedélyt is kellett kérni, melyet az illetékes jegyző megadott.

Az első fokú adóhatóság az adóbevallás alapjául szolgáló számla, az annak tartalmát kitöltő szerződés és egyéb iratok, nyilatkozatok alapján azt állapította meg, hogy a ... helyrajzi számú ingatlanon felépített terményszárító az ingatlan elválaszthatatlan részét képező felépítmény. Az ingatlanon tehát olyan építési munka folyt, mely építési hatósági engedély köteles, és ez a részletezett munka a fordított adózás szabálya alá tartozik. Mindezek alapján az adó megfizetésére a termék beszerzése köteles, a számlának, pedig erre egyértelmű utalást kell tartalmaznia. Megállapítható ugyanakkor, hogy a Zrt. által kibocsátott számla tartalma nem felel

meg ezen jogszabályi elírásoknak. Mivel az adó megfizetésére a termék beszerzője köteles, ezért a számlán az általános forgalmi adó tartalmát nem kell feltüntetni.

Fentiekre tekintettel az első fokú adóhatóság 2009. október 26-án kelt 3944487650 számú határozatával a felperesi adózó terhére összesen 18.575.000 Ft adókülönbötetet állapított meg, mely összegből 16.501.000 Ft volt a jogosulatlan visszaigénylés, 2.074.000 Ft pedig a folyószámlát nem érintő adókülönbötet. A jogosulatlan igénylésként megállapított összeg kiutalását az adóhivatal elutasította, és ez után 1.650.000 Ft adóbírságot szabott ki, melynek megfizetésére kötelezte az adózót.

A határozattal szemben az adózó fellebbezett. A másodfokú hatóság 2010. február 4-én kelt 2239893370 számú határozatával az első fokú határozat indokolási részét megváltoztatta, de érdemben helybenhagyta. Utalt arra, hogy az első fokú hatóság teljes körűen és helyesen feltárt tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott abban a kérdésben, hogy a vitatott számla a fordított adózás hatálya alá tartozik, azonban nem a revízió és az első fokú hatóság által megállapított jogszabályhely alapján. Lényegében a másodfokú hatóság a döntés jogcímét változtatta meg.

A felperes keresetet nyújtott be a bíróságon, melyben kifejtette, hogy az ügy iratanyagából egyértelműen meghatározható azoknak a berendezéseknek a köre, amelyek önálló gépegységként kerültek felhasználásra, felszerelésre. A felperes gépkatalógusban szereplő gépeket, berendezéseket, részegységeket vásárolt, a szárítótelepi beruházáshoz építészeti jellegű munka csak a betonépítmény megerősítése és az épületszerkezetek átalakítása volt. A felperes számszakilag is utalt arra, hogy a számlában építési munka csak 3,6 millió Ft + áfa értékben jelent meg, ezzel szemben szerelési munka több mint 22 millió Ft + áfa értékben. Kifejtette, hogy jelen esetben az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: ÁFA tv.) 70. § alapján kell eljárni. E szerint a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába beletartoznak a járulékos költségek, amelyeket a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója hárít át a termék beszerzőjére. Jelen esetben a földmunka és szerelési munka beletartoznak a szolgáltatás (gépeladás) adójának alapjába, ezért az általános szabályok szerint adóznak. Nem állnak fenn az ÁFA tv. 10. § d) pontjában foglalt azon feltételek, amelyek megalapoznák a fordított adózást. Mindezt alátámasztják az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) és az 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) vonatkozó rendelkezései is, valamint emellett az a körülmény, hogy amennyiben az adóhivatal álláspontja elfogadható lenne - azaz a terményszárító mezőgazdasági építmény kategóriába tartozik, tehát ingatlan -, úgy a teljes beruházási összegre maximum 3% amortizáció lenne elszámolható a gépek, gépi berendezésekre vonatkozó minimum 14,5%-kal szemben. Adott esetben az adóhatóság értelmezése egy terményszárító esetében azt jelenti, hogy a szárítótorony több mint 30 évig üzemelhet, ami nyilvánvalóan nem felel meg a valóságnak. Mivel jelen esetben gépekről van szó, ezért egy szárítótorony hasznos élettartama legfeljebb 10 év. A rendszergazdától megvásárolt gépek helyszíni összeszerelésével nem jön létre ingatlan.

A Pest Megyei Bíróság 6.K.26.637/2010/6. számú ítéletével a keresetet elutasította. Hivatkozott a bíróság egyebek mellett az ÁFA tv. 2008. május 1-jétől hatályos rendelkezéseire: a 142. § a) pontjára, 10. § d) pontjára és a 60. § (1) bekezdésére. Rögzítette az ítéletben az egyenes és a fordított adózás közötti különbséget. E szerint az áfa rendszerében a szabály szerint az adót a terméket saját nevében értékesítő, illetve a szolgáltatást saját nevében nyújtó adóalany számítja fel és fizeti meg, ezzel együtt azonban annak összegét át is hárítja a megrendelőre. Ez az egyenes adózás. Ugyanakkor fordított adózás esetén a fentiekkel ellentétben az adót nem a terméket értékesítő, szolgáltatást nyújtó adóalany, azaz nem a teljesítésre kötelezett fél számítja fel és hárítja át, hanem a megrendelő az, aki az adó felszámításáról és megfizetéséről gondoskodni

köteles. Külön kiemelte az ítélet, hogy az ingatlanhoz kapcsolódó - fordított adózás alá eső - ügyletek közül csak az min sül a fentiek szerinti termékértékesítésnek, amelynek tárgya az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő ingatlan. Ezzel szemben a fordított adózás szabályainak hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás esetében a törvény nem köti ki az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést figyelemmel az ÁFA tv. 142. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglaltakra. Rögzítette az ítélet, hogy mivel az adóhivatal az ÁFA tv. 10. § *d*) pontja alapján bírálta el a jogügyletet és az abban írt feltételek megvalósultak, ezért a fordított adózás érvényesül. Fennállni látta az első fokú bíróság az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés, mint feltétel megvalósulását. Kiemelte, hogy az 1938/2009. ügyiratszámú, az építményrész használatbavételi engedélyt adó határozat egyértelműen rögzítette, hogy a megvalósult állapotról változási vázrajzot kell benyújtani az illetékes földhivatalhoz, amely - noha bár tény, hogy a tulajdoni lapra bejegyzést eszközölni nem kell - mégis kielégíti a jogszabályi feltételt, azaz az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést. Végül megállni látszik az a feltétel is, hogy az ingatlan építési-szerelési munkával jött létre, hiszen a vitatott ingatlan értékesítése kapcsán kiállított számla és a vonatkozó szerződés egyértelműen rögzíti, hogy a számlakibocsátó társaság a termék értékesítését, létrehozását, üzembe helyezését, összeszerelését is vállalta. Ennél fogva az ÁFA tv. 142. § (1) bekezdés *a*) pont, 10. § *d*) pont szerinti együttes feltétel megáll, azaz a szóban forgó jogügylet a fordított adózás hatálya alá tartozik. Ezért a másodfokú határozat nem jogszabálysért, és az adóbírság kiszabása is joggalappal bírt.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett el felülvizsgálati kérelmet, lényegében a három együttes feltétel fennállását vitatta úgy, hogy egyik feltétel teljesülését sem fogadta el. Kifejtette, hogy sok jogszabály egymásra épül és együttes értelmezése alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy a felperes telephelyén összeszerelt és felállított terményszárító nem min sül ingatlannak. E körben utalt a Ptk. 94. § (1) bekezdésére, 95. §-ára, rögzítve, hogy e szerint tulajdon tárgya mi lehet, illet leg kifejtette a Ptk.-nak a dolog-kapcsolatokról szóló rendelkezéseinek az adott ügyben alkalmazható szabályait, az alkotórész és a tartozék fogalmát. Utalt az épített környezet alakításáról és védelméről szóló Étv. 2. §-ára, ezen belül a fogalom-meghatározásokra, és kifejtette, hogy azért téves a bíróság álláspontja, mert az „épület” általában az ismertetett rendelkezések alapján nem ingatlan önmagában, hanem a földterület alkotórésze. Ez igaz a sajátos építményformának minősített terményszárítóra is. A terményszárító továbbá nem önálló ingatlan az ingatlan-nyilvántartási törvény vonatkozó rendelkezései alapján sem. E körben hivatkozott az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Iny. tv.) 11. és 12. §-ára, majd rögzítette, hogy a terményszárító egyébiránt az adójogi szabályok alapján sem min sül ingatlannak. Erre nézve megemlítette az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 102. §-át, valamint utalt az 1995. évi CXVII. törvényre is. A Ptk. 686. §-ának attól a rendelkezésétől, mely szerint a törvény épületekre vonatkozó rendelkezéseit más építményekre is megfelelően alkalmazni kell, nem vezethető le az az általánosan megfogalmazott megállapítása a bíróságnak, mely szerint bármilyen építményre a Ptk. ezen rendelkezéseit generálisan és mindig alkalmazni kell. Van kivétel, hiszen pont ezért tartalmazza a jogszabályi kitétel a „megfelelően” szót.

Jelen esetben a különleges rendeltetésű építmény nem min sül ingatlannak, ez nem vezethető le a jogszabályokból. A felperes kifejtette, hogy egy dolog képezhetne volna vita tárgyát, hogy az összeszerelt, felállított terményszárító a föld alkotórésze-e vagy sem. Ebben az esetben azonban nem a hivatkozott ÁFA tv. 142. § (1) bekezdés *a*) pontja, hanem a 142. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti feltételek vizsgálatára lett volna szükség. Ugyanakkor e körben változtatta meg a döntés jogcímét a másodfokú adóhatóság, és a 142. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti jogalpra helyezte döntését. Kifejtette továbbá a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy abban is törvénysértő a jogerős ítélet, hogy az építmény térképen történő feltüntetése nem azonos az ingatlan-

nyilvántartásba történő bejegyzéssel, és hivatkozott e körben az Iny. tv. 21. § (1) bekezdésére, továbbá a (3) bekezdés *d*) pontjára. Rögzítette, hogy a terményszárító külön ingatlanként nem jegyezhető be egyrészt, mert nem minősül ingatlannak, másrészt, mert a terményszárító létesíti je és a földterület tulajdonosa azonos.

Végül kifejtette a Ptk. vállalkozási szerződésen belüli nevesített esetek elemzése kapcsán a felperes, hogy a megkötött szerződésből és a számlából is kiderült, hogy alapvetően különböző gépi berendezések vételéről és ezek összeszereléséről volt szó azzal a nem vitás ténnyel, hogy részbeni bontást, valamint új aljzatbetont is kellett készíteni, de jellemzően ez a szolgáltatás szerelési szerződésnek és nem építési szerződésnek minősül, tehát a jogszabály által megkövetelt harmadik feltétel sem áll meg. Visszautalt a felülvizsgálati kérelem a keresetben is kifejtett értéksökkenési leírással kapcsolatban eladottakra. Arra való tekintettel, hogy az általános szabályoktól eltérően, a fordított adózást megvalósító különös feltételek közül - a felperes álláspontja szerint - egyik sem valósult meg, így a jogerős ítélet, illetve az alperesi határozat jogszabálysértő. Ezért a felperes kérte a bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelő határozat meghozatalát.

Az alperes ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte. Összefoglalta a tényállást, fenntartotta eddigi álláspontját, amelynek rövid összegzése, hogy az ellenkezés során vizsgált gazdasági esemény a szerződésben és a számlában is feltüntetettek alapján termékértékesítés, és az ahhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatásnyújtás volt, amelyhez kapcsolódtak egyéb szolgáltatások és költségek is. Ezek összességében a terményszárító, mint építmény telephelyen történő felállításához, funkciójának megfelelő használatához voltak szükségesek. Ezek az értékesítések és részmunkák együttesen kielégítik az ÁFA tv. 10. § *d*) pontja alapján megfogalmazott termékértékesítést.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott:

Az ÁFA tv. 10. § *d*) pontja alapján: „Termék értékesítésének minősül továbbá: az építési-szerelési munkával létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzendő ingatlan átadása a jogosultnak, még abban az esetben is, ha a teljesítéshez szükséges anyagokat és egyéb termékeket a jogosult bocsátotta rendelkezésre.”

A 142. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontja szerint: „Az adót a termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele fizeti: a 10. § *d*) pontja szerinti termékértékesítés esetében; a szolgáltatás nyújtásának minősül olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására - ideértve az ingatlan bontással történő megszüntetését is - irányul, feltéve, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása vagy egyéb megváltoztatása építési hatósági engedély-köteles, amelyről a szolgáltatás igénybevevője elzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának.”

Az Iny. tv. 3. § (1) bekezdés értelmében: „Egyes jogok az ingatlan-nyilvántartásban a tulajdoni lapra történő bejegyzéssel keletkeznek.” A 17. § (1) bekezdés *i*) pontja alapján: „Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kapcsolódó következők, jogilag jelentős tények jegyezhetőek fel: épület létesítése vagy lebontása.” A 19. § (1) bekezdés szerint: „Az ingatlan-nyilvántartásban az ingatlan adatait, valamint az ingatlanhoz kapcsolódó jogokat és jogilag jelentős tényeket, továbbá azok jogosultjait és a jogosultak adatait a tulajdoni lapra kell bejegyezni, feljegyezni, illetve azon átvezetni.” A 21. § (1), (2) bekezdés, (3) bekezdés *d*) pontja értelmében: „Az ingatlan-nyilvántartás céljára a külön jogszabályban meghatározott állami földmérési alaptérkép nyilvántartási példánya szolgál. Ingatlan-nyilvántartási térképként a számítógépes adathordozón (digitális formában) rögzített földmérési alaptérképet kell használni, ha e térkép a településről elkészült és azt az erre elírt eljárás során elzetesen hitelesítették. Az ingatlan-nyilvántartási térkép az ingatlan-nyilvántartás szempontjából a következőket tartalmazza: épület, építmény.”

A Ptk. 96. §-a alapján: „A föld tulajdonjoga a föld méhének kincseire és a természeti er forrásokra nem terjed ki.” A 97. § (1) bekezdés szerint: „Az épület tulajdonjoga a földtulajdonost illeti meg.” A 686. § értelmében: „E törvény épületekre vonatkozó rendelkezéseit más építményekre is megfelelő en alkalmazni kell.”

Az Étv. 2. § 8., 10. pontjai alapján: „E törvény alkalmazásában: Építmény: építési tevékenységgel létrehozott, illetve késztermékként az építési helyszínre szállított, - rendeltetésére, szerkezeti megoldására, anyagára, készülségi fokára és kiterjedésére tekintet nélkül - minden olyan helyhez kötött m szaki alkotás, amely a terepszint, a víz vagy az azok alatti talaj, illetve azok feletti légtér megváltoztatásával, beépítésével jön létre. Az építményhez tartoznak annak rendeltetés szer és biztonságos használatához, m kötéséhez, m ködtetéséhez szükséges alapvet m szaki és technológiai berendezések is (az építmény az épület és m tárgy gy jt fogalma). Épület: jellemz en emberi tartózkodás céljára szolgáló építmény, amely szerkezeteivel részben vagy egészben teret, helyiséget vagy ezek együttesét zárja körül meghatározott rendeltetés vagy rendeltetésével összefügg tevékenység, avagy rendszeres munkavégzés, illetve tárolás céljából.”

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a fentiekben részletesen rögzített tényállás és idézett jogszabályok alapján azt állapította meg, hogy az alperesi hatóság által a döntése alapjául alkalmazott jogszabályhely alapján a fordított adózás feltételei nem állnak fenn. Az alperes a perbeli terményszárító építmény létrehozását olyan különleges gazdasági tevékenységnek tekintette, olyan sajátos termékértékesítésnek, amelyre nem az általános adózási, hanem a fordított adózásra vonatkozó, speciális szabályok az irányadók. Nevezetesen, az idézett ÁFA tv. 10. § d) pontja szerinti eset valamennyi feltétele együttes fennállását állapította meg, azaz olyan építési-szerelési munkával létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzend ingatlan átadását látta fennállni a szerz dés alapján, amely az ÁFA tv. 142. § (1) bekezdés a) pontjában nevesített fordított adózás alá esik.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ugyanakkor a jogszabály által megkívánt három együttes feltétel közül nem látta megvalósulni, hogy a perbeli esetben létrehozott terményszárító olyan ingatlannak min sülné, ami az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzend . Kétségtelen tény, hogy az ingatlan pontos definícióját a jogszabályok nem rögzítik. A Ptk.-nak a tulajdonjogra vonatkozó szabályai földr l, mint a tulajdonjog tárgyáról beszélnek, és ezzel összefüggésben említik meg, hogy az adott földterületen álló épület tulajdonjoga f szabály szerint a földtulajdonost illeti meg. Ez a kett egymástól csak kivételesen és akkor válhat el, azaz a építkez t akkor illeti meg önálló tulajdonjog, ha erre külön törvény vagy a földtulajdonossal kötött írásbeli megállapodás lehet séget ad. A földhöz, mint „ingatlanhoz” és az azon lév felépítményhez kapcsolódó tulajdonjog az azonos tulajdonosra is tekintettel az ingatlan-nyilvántartásba is így jegyzend be. Kétségtelen tény, hogy a Ptk. 686. §-a tartalmaz egy utaló szabályt, mely szerint az épületekre vonatkozó szabályokat „megfelel en” alkalmazni kell az építményekre is. A „megfelel en” szó nyilvánvalóan az épület és az építmény rendeltetésbeli, funkcióbeli különböz ségét hivatott kifejezni. A kett közötti különbséget egyértelm en mutatja az Étv. fogalom-meghatározása, amely külön definíciót ad az építménynek és más meghatározást az épület fogalmának. A fentiekben idézett jogszabályhelyb l is látható, a kett között igen lényeges különbség van. Az Iny. tv. pontosan rögzíti, hogy a nyilvántartásban melyek a bejegyezhet jogok, tények, illet leg az ingatlan-nyilvántartás mellékletét képez térkép mit tartalmazhat. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhet tények között a 17. § (1) bekezdés i) pontjában a törvény csak az épület létesítését vagy lebontását nevesíti, ezzel szemben az ingatlan-nyilvántartási térképen feltüntethet adatok között az épület és építmény megjelölése is megtalálható. Az építésügyi hatóság által kiadott használatbavételi engedély alapján sem arra kötelezték a felperest, hogy az ingatlan-

nyilvántartásba jogként vagy tényként jegyeztesse be a terményszárító létrehozását, csupán a térképen történ feltüntetésre hívták fel.

Összefoglalva tehát, azt kell rögzíteni, hogy a szóban forgó terményszárító egy különleges rendeltetés építmény, amely egy olyan ingatlanon (földterületen) került elhelyezésre, melynek tulajdonosa azonos a terményszárító tulajdonosával, és amely ingatlan már az ingatlan-nyilvántartásban szerepel. A létrehozott különleges rendeltetés terményszárító ily módon osztja az „alapföld” jogi sorsát, az nem min sül olyan „önálló ingatlan”, amely miatt az ingatlan-nyilvántartásba akár a bejegyezhet tények körébe is bejegyzésre lenne köteles. Erre a hatóság sem hívta fel a felperest. A térképen történ feltüntetés nem jelent ingatlan-nyilvántartási bejegyzést az Iny. tv. fogalomrendszerében. Lényegében tehát a szárító összeszerelésével nem jött létre „épület”, azaz nincs az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhet ingatlan. Ezáltal nem valósult meg az ÁFA tv. 10. § d) pontjában foglalt azon feltétel, hogy a jogügylet ingatlan-nyilvántartásba bejegyzendő ingatlan átadására vonatkozott. Ennél fogva a fordított adózáshoz szükséges együttes feltételek nem álltak fenn.

Nem kívánt a felülvizsgálati bíróság külön kitérni arra a további feltételre, hogy építési-szerelési munkával létrehozott produktumról volt-e szó és ezen belül az egyes részmunkák milyen arányt képeznek, ennek ugyanis akkor lett volna jelentése, ha a másodfokú hatóság nem tér át az ÁFA tv. 10. § d) pontjára, mint jogcímre, hanem az első fokú hatóság által hivatkozott 142. § (1) bekezdés b) pontjára alapította volna döntését.

Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati bíróság az első fokú ítéletet, valamint az első-, másodfokú közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezte új eljárás elrendelése mellőzésével, ugyanis azon a jogcímen, amin az alperesi határozat alapul, a felperes fizetési kötelezettsége nem állapítható meg.

A Kúria a pereszes alperest az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes első fokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. április 12.

Dr. Hajnal Péter s. k., tanácselnök
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s. k., eladó bíró
Dr. Heinemann Csilla s. k., bíró